

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201649
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119201649.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej, vo veci žalobcu: Ing. Z. N., nar. XX. N. XXXX, trvalo bytom I. XXXX/X, Y., zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Ribár, Nám.sv. Michala 11, 920 01 Hlohovec, IČO: 50544837, proti žalovaným: 1/ PEROCK a. s., Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 914 158, 2/ HV - Centrum, s.r.o., Hlavná 2, 917 01 Trnava, IČO: 36 792 284, o neúčinnosť právneho úkonu, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 18. marca 2019 č. k. 17C/36/2019-48, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1 a 3, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 343 ods. 1 až 3, § 344 CSP (Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov); § 151a, § 151b ods. 1 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že návrhom doručeným súdu 4.3.2019 (správne malo byť uvedené 1.3.2019) sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia spočívajúceho v zriadení záložného práva v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej 1/ nachádzajúcim sa v k. ú. Y., zapísaných na LV č. XXXXX (parc. CKN č. 577/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 684 m², parc. CKN č. 590/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 136 m², parc. CKN č. 590/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 m², parc. CKN č. 590/13 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m²) na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanej 2/. Žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodňoval tým, že žalovaná 2/ realizovala stavbu „Bytový dom s polyfunkciou TROFEO“ (na základe stavebného povolenia), ktorú financovala z vlastných zdrojov, ako i zo zdrojov tretích osôb. Žalobca ako fyzická osoba v priebehu rokov 2007 až 2009 uzatvoril so žalovanou 2/ zmluvy o pôžičkách (finančné prostriedky boli poukázané na účet žalovanej 2/ 17.10.2007, 19.5.2008, 23.7.2008, 21.8.2008, 12.9.2008, 17.10.2008, 16.12.2008, 9.2.2009, 30.10.2009 v celkovej sume 231.469,50 eur). Úhrady pôžičiek mali byť vykonané z výťažku z predaja stavby koncovým zákazníkom. Žalovaná 1/ ako kupujúca a žalovaná 2/ ako predávajúca uzatvorili dňa 17.10.2018 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli vyššie uvedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. Y. zapísané na LV č. XXXXX (a práva vyplývajúce zo stavebného povolenia), vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaná 2/ pôžičky žalobcovi nesplatila, prerušila so žalobcom koncom roka 2018 komunikáciu. Žalovaná 2/ v roku 2018 vykonala zmeny zápisov údajov v obchodnom registri, pričom výlučným spoločníkom žalovanej 2/ sa stala spoločnosť APPONO, LLC The Green, STE A 8 Dover, Kent Country, Delawere 199 01 Spojené štáty americké (ku dňu 16.10.2018). Predmetný predaj predstavoval zmenšenie majetku žalovanej 2/, majúceho za následok ukrátenie (akéhokoľvek) veriteľa. Žalobca má voči žalovanej 2/ pohľadávku vo výške 231.469,50 eur, pričom

postup žalovanej 2/ vzbudzuje odôvodnenú obavu, že uspokojenie pohľadávky žalobcu v prípadnej exekúcie je ohrozené. Spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podal žalobca aj žalobu, ktorou sa domáha určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy zo 17.10.2018, uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ (prevod nehnuteľností a práv vyplývajúcich zo stavebného povolenia) s poukazom na § 42a O. z. z dôvodu ukrátenia uspokojenia žalobcovej vymáhateľnej pohľadávky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, pretože nie je osvedčená danosť práva (existencia peňažnej pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi) a žalobca sa domáha zriadenia záložného práva na majetku, ktorý jeho potencionálnemu dlžníkovi už nepatrí. Žalobca svoj nárok odvodzuje zo zmlúv o pôžičkách, ktoré mal so žalovanou 2/ uzatvoriť v priebehu rokov 2007 až 2009, na základe čoho realizoval vklady finančných prostriedkov na účet žalovanej 2/. Existencia právneho vzťahu, z ktorého by vyplývala povinnosť žalovanej 2/ vrátiť finančné prostriedky, vložené žalobcom na jej účet, súdu nebola preukázaná. Zo samotnej skutočnosti, že finančné prostriedky boli na účet žalovanej 2/ vložené žalobcom, nezakladá bez vážnych pochybností povinnosť žalovanej 2/ tieto vrátiť, a teda nárok žalobcu, ako základný predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nebol osvedčený. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že vlastníkom nehnuteľností je žalovaná 1/. Ak žalobca mal v úmysle zabezpečiť svoju „údajnú“ pohľadávku voči žalovanej 2/, mohol by tak urobiť iba z majetku patriaceho dlžníkovi. Nakoľko uvedené nehnuteľnosti nie sú vo vlastníctve žalovanej 2/, nie je možné návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia ani z tohto dôvodu vyhovieť. Na základe uvedeného súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania nerozhodol s odkazom na § 251, § 255 ods. 1, čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, pretože návrh bol zamietnutý, nebolo možné hovoriť o úspechu žalobcu a uznesenie sa žalovaným 1/ a 2/ ani nedoručuje a nie je zmysluplné a účelné vôbec rozhodovať o nároku na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalobca s návrhom na jeho zmenu vyhovením návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Dôvodil, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedol, že z návrhu vyplýva opis samotného záväzku, t. j. zmluvy o pôžičke (jej vznik ako reálneho záväzku). Napriek tomu súd prvej inštancie skonštatoval, že existencia právneho vzťahu, z ktorého by vyplývala povinnosť žalovanej 2/ vrátiť finančné prostriedky, vložené žalobcom na účet žalovanej 2/, nebola preukázaná. Svoju úvahu obmedzil len na implikácie vo vzťahu listinným dôkazom, a síce vkladom finančnej hotovosti na účet. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je povinnosťou žalobcu preukázať tvrdenia, ale ich len hodnoverne opísať, nakoľko skúmanie existencie vymáhateľnej pohľadávky bude predmetom konania vo veci, a síce konania o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, v rámci ktorého žalované tvrdenia žalobcu o existencii pohľadávky sporovať nemusia. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Žalobca písomné zmluvy o pôžičkách nepredkladal z dôvodu hospodárnosti konania, a to aj v kontexte argumentácie, že zmluva o pôžičke je reálny právny úkon, a samotná zmluva vznik pôžičky nepreukazuje. Vzhľadom na názor súdu prvej inštancie žalobca v prílohe odvolania predkladá predmetné písomne zmluvy o tvrdených záväzkoch. Vo vzťahu k tvrdenej nemožnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia proti tretej osobe odlišnej od dlžníka žalobcu uviedol, že nie je vylúčené, aby zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené aj proti takej osobe, proti ktorej budú smerovať majetkové nároky veriteľa ako žalobcu. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie. Súd prvej inštancie neprihliadal na výklad ustanovenia § 325 CSP, podľa ktorého nemožno vylúčiť ani nariadenie neodkladného opatrenia voči tretej osobe, tak ako to pôvodne predpokladal § 76 ods. 2 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, účinného do 30.6.2016). Ustanovenie § 343 ods. 1 CSP nemožno vykladať reštriktívnym spôsobom. V prípade žaloby o určenie neúčinnosti právnych úkonov (odporovacej žaloby) má veriteľ ako žalobca právo uspokojiť svoju pohľadávku (priamo) z majetku tretej osoby vlastniacej predmetný majetok, ktorý pôvodne patril dlžníkovi veriteľa, t. j. takáto tretia osoba je v postavení dlžníka voči veriteľovi. Odporovacia žaloba podľa ustanovenia § 42a O. z. nie je žalobou o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ale predstavuje právny prostriedok slúžiaci na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právny úkonom ušli z dlžníkovho majetku, príp. vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Vzhľadom na povahu žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že návrh žalobcu smeruje proti žalovanej 2/ v postavení dlžníka, avšak predmetom požadovaného zabezpečovacieho opatrenia je práve ten majetok, z ktorého by sa pohľadávka žalobcu uspokojovala.

3. Žalované 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale neboli v konaní zistené (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strany predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie.

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie konštatoval nepreukázanie splnenia zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (podaného spolu so žalobou o určenie neúčinnosti právneho úkonu) z dôvodu neosvedčenia hmotnoprávneho nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako i z dôvodu, že nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nie sú vo vlastníctve dlžníka.

Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337 CSP), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s § 338 CSP). Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť prísť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1155 s.).

Zo zákonnej formulácie zabezpečovacieho opatrenia možno vyvodiť tieto jeho základné predpoklady: a/ možno ho zriadiť len na návrh, b/ musí byť prítomný spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, c/ zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, d/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Z dôvodu ustanovenia § 343 ods. 1 CSP však jednoznačne vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka (v danom prípade ide o nehnuteľnosti). K momentu zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach rozhodnutím súdu, musia byť tieto vo vlastníctve dlžníka, čo v podmienkach predmetnej veci nebolo splnené. Nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, neboli ani v čase podania návrhu na súd, ani v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo vlastníctve žalovanej 2/, t. j. uvádzaného dlžníka (porov. uznesenie Krajského súdu v Žiline z 19.4.2018 sp. zn. 14Cob/63/2018, ods. 15 uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 19.4.2018 sp. zn. 4Co/79/2018).

Pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia preto nebola splnená podmienka a to, že súd môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, nakoľko predmetné nehnuteľnosti neboli vo vlastníctve žalovanej 2/.

Je potrebné uviesť, že rovnaký názor, vyslovený už aj súdom prvej inštancie, nemožno považovať za reštriktívny spôsob výkladu zákona. Výklad CSP nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné (čl. 3 ods. 2 veta prvá CSP).

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že zabezpečovacie opatrenie neprichádza do úvahy v prípadoch, kde predmetom konania je napríklad určenie vlastníckeho práva, prípadne iný určovací nárok a pod. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky (porov. uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25.9.2017 sp. zn. 2Cob 156/2017, sp. zn. 2Cob 150/2017, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 43/2018; Števíček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1157, 1158 s.).

Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie preskúmaným uznesením správne návrh žalobcu zamietol. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie. Súčasne bolo nadbytočné zaoberať sa, či sú v zmysle § 366 CSP splnené podmienky, aby odvolací súd prihliadal na prostriedky procesného útoku (ktorými žalobca osvedčoval nárok), ktoré neboli uplatnené žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie, pretože aj prípadné preukázanie splnenia podmienky a to hodnoverného osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nemení nič na tom, že vyššie uvedená podmienka (vlastníctvo vecí dlžníkom) splnená nebola, keď tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho konania) o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

8. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)